

Dient de Heere met blijdschap

In Psalm 100:2 lezen we:

Dien de Heere met blijdschap, kom voor Zijn aangezicht met vrolijk gezang.

Met dat laatste gaan we beginnen: kom voor zijn aangezicht met vrolijk gezang.

Eerst iets over Psalm 100. Dit is wel de meest blijde van alle psalmen. In deze psalm wordt geen klacht geuit, geen zonde genoemd, en geen vijand vermeld. Alleen opwekking tot lof van God.

In de HSV staat boven deze psalm: *Een lofpsalm*. En dat is het. In de oude christelijke kerk, de christen gemeenten van de eerste eeuwen, werd deze psalm gebruikt als morgenpsalm.

We lezen de verzen 1 en 2 van deze meest blijde van alle psalmen nog eens:

1. Juich voor de Heere, heel de aarde.

Dus niet slechts Israël, maar ook de gelovigen uit de heidenen.

2. Dien de Heere met blijdschap, kom voor Zijn aangezicht met vrolijk gezang.

Het staat als een soort van opdracht vermeld: Dien de Heere met blijdschap en als men de Heere dient met blijdschap, dan is dat niet zwaar en neerdrukkend.

We gaan nu naar het boek Nehemia hoofdstuk 8. Daar staat in vers 1:

1 Toen de zevende maand aanbrak en de Israëlieten in hun steden waren, verzamelde heel het volk zich als één man op het plein dat voor de Waterpoort ligt;

en zij zeiden tegen Ezra, de schriftgeleerde, dat hij het boek moest brengen met de wet van Mozes, die de Heere Israël had geboden.

De zevende maand, de maand Tisri was een feestmaand. Op Tisri 1 begon het nieuwe jaar, op Tisri 10 vond de grote verzoendag plaats en van Tisri 15 t/m 22 vond het loofhuttenfeest plaats. Een feestmaand in Israël.

En het volk verzamelde zich als één man op het Waterpoort-plein in Jeruzalem. De Geest werkte in het volk en zij wilden, dat er voorgelezen zou worden uit de Thora, de wet van Mozes, de man Gods.

Er was honger naar Gods woord en er ontstond opwekking. Lees b.v. het einde van vers 4: *De oren van heel het volk waren gericht op het wetboek.*

Vers 5. Ezra, de schriftgeleerde, stond op een houten verhoging met links naast hem zes mannen en rechts naast hem zeven mannen.

Jammer dat ze in die tijd nog geen filmopnamen konden maken; het zou een prachtig geheel zijn om dit op een DVD te kunnen zien.

Maar wellicht kan de Heere Jezus dit hele gebeuren uit Nehemia 8 later nog wel eens in beeld brengen.

Vers 6. *Ezra opende het boek voor de ogen van heel het volk, want hij stond hoger dan heel het volk. Toen hij het opende, ging heel het volk staan.*

Wat een opwekking! Wat een respect voor het woord van God!

En dan het volgende vers:

7 En Ezra loofde de Heere, de grote God, en heel het volk antwoordde, onder het opheffen van hun handen: Amen, amen! Zij knielden en bogen zich neer voor de Heere met het gezicht ter aarde.

En toen werd Gods woord voorgelezen en werd er uitleg gegeven en wat gebeurde er toen?? Het einde van vers 10: *Heel het volk huilde namelijk toen ze de woorden van de wet hoorden.*

Ze zagen hun tekorten en het verschil tussen hun leven en het leven zoals God het wilde en ze begonnen "en bloc" dat wil zeggen: allemaal met elkaar, te huilen. Spectaculair!!

En dan het antwoord van Ezra en Nehemia aan het volk in vers 11:

11 Verder zei hij tegen hen: Ga, eet lekkernijen en drink zoete dranken. En deel uit, aan hen voor wie niets is klaargemaakt, want deze dag is heilig voor onze Heere.

Wees niet bedroefd, want de vreugde van de Heere, dat is uw kracht.

In andere vertalingen staat: de vreugde in de Heere, die is uw toevlucht.

Schriftkenners hebben mij laten weten dat zowel de vertaling "de vreugde van de Heere" alsook "de vreugde in de Heere" beide goed zijn.

De vreugde van de Heere zou dan betekenen, dat de Heere Zelf verheugd is over de toewijding van zijn volk.

En "de vreugde in de Heere" zou dan betekenen dat wij van onze kant zo blij zijn met zulk een God en Vader.

Het volk, dat uit ballingschap was teruggekeerd, wilde meer inzicht hebben in het woord van God en zij vonden daarin iets, wat in vers 15 staat:

15 Zij vonden in de wet geschreven dat de Heere door de dienst van Mozes had geboden, dat de Israëlieten in loofhutten zouden wonen tijdens het feest in de zevende maand.

Het loofhuttenfeest duurde zeven dagen lang. Dat is nog eens feestvieren! Zeven dagen lang!

En in het boek Leviticus staat in 23:40

U moet zich zeven dagen lang voor het aangezicht van de Heere, uw God, verblijden.

Kijk, dat is nog eens een prachtig gebod, dat rechtstreeks uit het goede hart van God komt: U moet zich zeven dagen lang voor Mijn aangezicht verblijden.

Ze maakten zgn. loofhutten met een dun dak, zodat zij de sterren 's nachts konden zien ter herinnering aan de woestijnreis die hun voorouders gemaakt hadden.

Op de avond van de eerste dag was het feest in de voorhof der vrouwen met een verlichting van grote gouden kandelaren (als herinnering aan de vuurkolom in de woestijn) en de mannen voerden dan met gezang en muziek hun dans uit met fakkels in de hand.

De vrouwen dansten mee met in de linkerhand de etrog, een soort citrusvrucht die de *Paradijsappel* werd genoemd en in

de rechterhand hadden de vrouwen de zgn. *Loelab*, een ruiker van wilgen- en mirretakken met een palmtak in het midden.

Voor ons betekent het dat wij – met denkbeeldig die Paradijsappel in onze linkerhand – blij mogen zijn in de hoop, dat de vrucht van de Geest zal toenemen in ons leven.

Wandel waardig de roeping waarmee gij geroepen zijt in alle nederigheid en zachtmoedigheid, met geduld, door elkaar in liefde te verdragen. (Efeze 4:1/2)

Tot zo'n leven zijn wij geroepen: wandelen in alle nederigheid en zachtmoedigheid, wandelen met geduld, door elkaar in liefde te verdragen.

Men kan als man en vrouw elkaar verdragen maar een hoger niveau is Gods niveau en dat is: elkaar in liefde te verdragen.

Maar het kost tijd om zo ver te komen dat wij in alle nederigheid en zachtmoedigheid wandelen. En daarom is het van belang, om in die tussentijd, blij zijn in de hoop met zogezegd de Paradijsappel in onze linkerhand en de Loelab in onze andere hand.

Loelab: Een ruiker van takken van beekwilgen. Het woord "beekwilgen" zegt het al: een wilg die bij de beek groeit. Denk aan Psalm 1:

Welzalig zijn de man en de vrouw, die zijn vreugde vindt in de wet van de Heere en Zijn wet dag en nacht overdenkt.

Hij of zij zullen zijn als een boom (als een beekwilg) geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd.

In die loelab zat in het midden een palmtak. Palmtakken spreken van dankbaarheid.

Er wordt in Openbaring 7:9 gesproken over een schare voor de troon, met palmtakken in hun hand en ze zijn dankbaar en roepen:

12 De lofprijzing, de heerlijkheid, de wijsheid, de dankzegging, de eer, de kracht en de sterkte is aan onze God tot in alle eeuwigheid. Amen.

En zo vierde het volk ten tijde van Nehemia feest – zeven dagen lang – en toen Jezus tijdens het loofhuttenfeest in Jeruzalem was, riep Hij iets heel feestelijks uit op het tempelplein. Dat staat in Johannes 7:37/39

37 En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken.

Dus dat moeten we doen als wij dorsten naar zo'n heerlijk leven. Tot Hem gaan en drinken. Drinken uit de bron van levend water. Jezus is die bron. En dan gaat Hij verder:

38 Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.

39 En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden.

Hier staat, dat Jezus met het levende water de Geest bedoeld.

Ieder wedergeboren christen heeft de Geest, maar nu gaat het er om, dat het in ons een fontein wordt, zodat die stromen van levend water uit ons binnenste vloeien.

Dit levende water uit zich in woorden en daden waar de Geest in aanwezig is.

Zijn het werkelijk stromen van levend water, die uit ons binnenste vloeien?

De voorwaarde wordt hier ook genoemd, namelijk in Jezus geloven, zoals de Schrift zegt.

Jezus zei niet wie in Mij gelooft, stromen van levende water zullen uit zijn binnenste vloeien, maar wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt

Tot zo'n heerlijk leven wil de Geest ons leiden. De Heere Jezus geeft ons tijd; Hij zei tegen de Samaritaanse vrouw dat het levende water zal worden tot een fontein van water.

Niet in één keer, nee, het zal worden tot een fontein van water.

Dus een ieder, die werkelijk met de heilige Geest vervuld is, zal een bron van zegen zijn voor zijn omgeving, in zijn spreken, in zijn daden en in zijn hele uitstraling. Hij of zij zal de Heere Jezus uitstralen.

Het is iets geweldigs, dat die bron van vreugde niet in onze omgeving, niet in onze omstandigheden, niet in ons bezit, maar dat die bron van vreugde in ons binnenste zit.

Wanneer onze vreugde door onze omgeving wordt bepaald, kunnen wij eenvoudig niet altijd gelukkig zijn, want

soms is onze omgeving niet zoals wij dat wensen.

Ons ware geluk ligt ook niet in ons bezit. Het is iets om dankbaar voor te zijn, als men bezittingen heeft maar soms verliest men iets van zijn bezit.

Men koopt een mooie auto en men is daar dankbaar voor maar als de auto een kras op loopt, heeft men geleerd niet te mopperen en dan verliest men zijn geluk niet.

Daarom zei Jezus in Luc. 14:33

Wie niet afstand doet van al wat hij heeft, kan mijn discipel niet zijn.

Maar heb ik er afstand van gedaan, dan ben ik blij en dankbaar, voor wat ik bezit, maar ook blij en dankbaar als ik wat minder bezit.

We leren dan om te danken onder alles, en het levende water blijft dan opborrelen en stromen.

En met dat woord uit 1 Thes. 5:17 willen wij deze Bijbelstudie afsluiten:

Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u.